

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 89

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Handwritten text at the top of the page, including the number 220 and a date: 1881. The text is written in Swedish and appears to be a letter or a document header.

Handwritten text in the upper middle section, starting with "Jag hade ett afsked till".

Handwritten text in the middle section, starting with "Minnet till Stockholm har jag i det skrifvet sig ut".

Handwritten text in the lower middle section, starting with "ordentligt haf utom barn raspat utom ett par".

Handwritten text in the lower section, starting with "nida in. alst yttre utan ett vapen i handen".

Handwritten text at the bottom of the page, starting with "om d'essence de choses. Nu har jag enbent utom mig".

... om det som jag skrivit till dig om den svenska litteraturen
... om det som jag skrivit till dig om den svenska litteraturen
... om det som jag skrivit till dig om den svenska litteraturen

eller sig ansett en sammet av nyetändt gemensamt
i det godhet och unga fiedra med lucka, besakam och
brakar. Det är tusen yngre som står det andra samlet
förligt, inte en enda gemensamt karaktär som kan
haga sig själva om det, vad boken är hemtrefsig,
Den är föresten visst öppenlyst att läsa högt och
det står uti folk värd i. — Men jag vill ha till annan
jag fört till ick till det du skref om fört till
Raphael. Vad fört till skickat dig affygghet en
Och och Bild eller hand du för det annat befall
Fört till, men i i för. Men skick du denna som
Raphael och novellen är originalt. ^{men jag vill ha till annan} Lycket och
om ick till sammankommande aflygghet
och fört till fört till och inte är det originalt
men för tiden, men du skulle väl säga något
och till fört till. Det är ick till på en och
det är en fört till skref jag, att jag turde det
gudlich att det du skref. Men det är det
nytt. Men yngre som står det unga, Lærings
nytt. Bestäm till till på fört till kom
kom. Skick till till fört till och i. — Jag

ej döms - Det. var drapel

221

Ja du intet haf det mycket i det sagt Ellen,
 intet hafften varit vad i velat. Eller i det
 sagt henne vilket intyget i bid uti sin
 huff af hennes besöcher, nämligen om, att hon
 själv en arbetande kvinna, varit sig en i ögen
 och tagit upp en sten och kastat om sin
 närmast efterföljande. Det var ju. Däremot
 blandad i ej hennes ständpunkt i kvinn-
 jägen. I tycker att det är förfärligt att kvinnan
 skak i sin vattenen - det är ^{sin} vattenlagen och
 underlygga vattenen - det är svampdelagen - eller
 ju had Ellen besinnat att intet allen kvinnan
 sinnligt, i sin gifte oss ord ig a vord och
 sinnligt. Ja du är det en brist - sinnligt
 - kvinnan är halpa vänniska. Hon hade mycket
 varre saker än i Totts. Totts att hon varit med
 sin bror och hade i talat med henne frunt hvar
 i ej dömsat förden henne inför sin skadelin
 och hennes öm med att det kan hon aldrig
 menat

deres og deres opdragelse. I den sidste af dem er der en
sommerens indtryk, som jeg har haft af mig selv og som
er et indtryk af en af de mange, som har været i den
sundhed, at tænke dem som vilje og indvirkning
at gøre tanken på dette. Jeg er ikke den
hundred år gammel, kender dem alle og kan sige
det alle og bli røde som af hele seminare. Altså
Vidne ved, at jeg kender alle og indvirkning af passionen
og min bedste tale om det er et passioneret,
at dette skulde gøre dem borte og senere og
helere og mere, for det er indvirkning af, her
ypperst ophøjede det ene, lighedens tydelig
Jeg indvirkning af det ene og det ene af passionen
skulle være hederlige talte om dem indvirkning
at. Jeg tydelig at det er en offer og en lærer, som
lysten deres. Gud siger om. Taler om det
Glem alle det, som her er tydelig at
være for mig at det er en viden og indvirkning
vægt at bli meget anset og fremme en
"de drømme gæster nu" gifte og en blødt
gifte. Gode om det ene og det ene barn hold
her tydelig prædication om det ene indvirkning
Dette er den sidste heres anse. Nu pastor
her at minnerne: almindelig og vilje bli
indvirkning. Den her for mig indvirkning skilene

... (faint, mostly illegible text at the top of the page)

och "gissa och vilting" la vie est ainsi
mon signum Rom bekanda rige, si ad ut aller
in skilnad. Det ar inte si fastligt bysting
ato var under for flera barn om gissa
eller verka - Om den darenent till en petas
nigdoms si flacka i vilkas forloppet aldrig
bli brukar, si vore det var bysting for
dessa och utlest nymanen for manen
eller om det var i bysting for allt ato det
ar betan ato sadet man om brinna bekanda
man driften likom en bekanda eller bade
bekanda de kating byne eller runt man
Man vore stund i medanniska byne och
lysta. Men aller det var hok si man sagt vore
andam ato rige och det for angu vrig man
- eller

(Det du si riter och ulla abakar i den bestande
forlytt mig - om du si kringt ato glao
byne si, det dagnat den si stanken
man vad si vore bef gata om det gungu
i saling det du vore med goda byne i dand

